

297 КОЛИ ВІДХОДИТЬ ЗНОВУ ЛІТО

Когда уходит снова ласковое лето

В. Мажарова

Animato [3 душею]

Am Dm

1. Ко-ли від-хо-дить зно-ву лі-то про-ме-ни-сте і пре-д'яв-
 2. Бу-ло у-се: гуч-ні ве-се-ло-щі та спі-ви, бу-ло у-
 3. І я не-мов від-чув га-рячий гріз-ний по-дих, не-мов по-

G C E7

ля-є о-сінь нам ра-ху-нок свій - щось не-до-
 -се, лиш не бу-ло свя-тих тру-дів. Ме-ні зда-
 -ба-чив лис-тя, що во-гнем го-рить, і вми-ть ме-

Am Dm E7

-спі-ва не в прощальній пі-ні, не-ма-є в ній най-важ-ли-ві-ших
 -ва-лось, ні-би я щас-ли-вий. Тепло ж пройшло, на-ста-ли хо-ло-
 -не на-пов-нив страх Гос-под-ній, то-му що до-сі я без-плід-но

Am Dm6 E7 Am

слів. Чо-му в жит-ті у-се квап-ли-во пли-не? Не-мов пташ-
 -ди. Жур-ли-ва о-сінь влад-но-ю ру-ко-ю ра-ху-нок
 жив. І су-се мій, по-чуй сер-деч-ну прось-бу: за-лиш ме-

Dm6 E Am Dm6 E7

-ки, дні від-ле-ті-ли вдаль. Не ду-мав я, що лі-то швид-ко
 стро-гий по-да-ла ме-ні. Я зна-ю: звіт да-ва-ти бу-ду
 -не ще на май-бут-ній рік, щоб, труд звер-ша-ю-чи в жит-тє-ву

Am E7 Am

зник-не, і о-сінь стрі-ти не го-то-вий я.
 ско-ро... За все жит-тя я-кий зро-стив я плід?
 о-сінь, я міг для віч-но-сті зро-сти-ти плід.